

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Cdo/614/2015
Identifikačné číslo spisu:	6812206724
Dátum vydania rozhodnutia:	30.06.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Vladík
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:6812206724.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne POHOTOVOST', s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, v mene ktorej koná ako konateľ a advokát doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. č. 13, IČO: 00 166 073, o náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Revúca pod sp. zn. 3 C 336/2012, o dovolaniach žalobkyne proti uzneseniam Krajského súdu v Banskej Bystrici z 22. apríla 2014, sp. zn. 13 Co 988/2013 a z 22. apríla 2014, sp. zn. 13 Co 990/2013, takto

rozhodol:

Dovolenie žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 22. apríla 2014, sp. zn. 13 Co 988/2013 o d m i e t a.

Dovolenie žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 22. apríla 2014, sp. zn. 13 Co 990/2013 o d m i e t a.

Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Okresný súd Revúca (ďalej aj „súd prvého stupňa“) uznesením z 25. apríla 2013, č. k. 3 C 336/2012-36 uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 66,- Eur, za vznesenú námietku zaujatosti podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov (ďalej len „Sadzobník“), ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.“).

Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „odvolací súd“) odvolanie žalobkyne uznesením z 22. apríla 2014, sp. zn. 13 Co 988/2013 odmietol v zmysle § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. ako oneskorene podané. Vychádzal z toho, že napadnuté uznesenie bolo právnomu zástupcovi žalobkyne doručené do vlastných rúk 13. júna 2013, nasledujúcim dňom začala žalobkyni plynúť odvolacia lehota, ktorej posledným dňom

bol 28. jún 2013. Odvolanie bolo ale podané po uplynutí tejto lehoty - osobne v podateľni prvostupňového súdu (až) 1. júla 2013.

Proti odmietajúcemu uzneseniu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie s tým, že v konaní jej bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.). K tejto procesnej vade došlo nesprávnym procesným postupom odvolacieho súdu, ktorý odmietol jej odvolanie napriek tomu, že bolo podané v rámci odvolacej lehoty. Odvolanie skutočne fyzicky prevzal prvostupňový súd 1. júla 2013, riadne podané však bolo už 28. júna 2013, a to prostredníctvom orgánu, ktorý ho bol povinný doručiť súdu (§ 57 ods. 3 O.s.p.). Vzhľadom na to žalobkyňa žiadala napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Odvolací súd ďalej uznesením z 22. apríla 2014, sp. zn. 13 Co 990/2013 potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa z 14. októbra 2013, č. k. 3 C 336/2012-74, ktorým bola žalobkyni uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok 20,- Eur za odvolanie podané proti prvostupňovému rozsudku. Potvrdenie uznesenia súdu prvého stupňa odôvodnil jeho vecnou správnosťou a zároveň jasnosťou a zrozumiteľnosťou.

Aj proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie. Napadnuté rozhodnutie označila za prekvapivé a priečiace sa zákonu. Súdny jej vyrubili súdny poplatok, ktorý jej nemal byť vyrubený a tým jej odňali možnosť konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Žiadala preto napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Dovolací súd po zistení, že dovolania podala včas žalobkyňa zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal, či tieto opravné prostriedky smerujú proti rozhodnutiam, proti ktorému ich zákon pripúšťa, pričom zistil, že ich treba odmietnuť.

V prípade dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu z 22. apríla 2014, sp. zn. 13 Co 988/2013 dovolací súd uvádza nasledovné.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). V pojednávaní smeruje dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. Dovolateľkou napadnuté uznesenie ale nevykazuje znaky niektorého z nich, preto jej dovolanie podľa § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. prípustné nie je.

Prípustnosť podaného dovolania by v preskúmvanej veci prichádzala do úvahy, len ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. Žalobkyňa procesné vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. netvrdila a ich existencia nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť jej dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

Žalobkyňa namieta, že v konaní jej bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Odňatím možnosti pred súdom konať sa rozumie nesprávny procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožňuje realizácia jeho procesných oprávnení.

Judikatúra najvyššieho súdu za prípad odňatia možnosti konať pred súdom považuje medziiným postup súdu, ktorý sa z určitého dôvodu odmietne zaoberať meritom veci (odmietne podanie alebo konanie zastaví alebo odvolací súd odmietne odvolanie) hoci procesné predpoklady pre taký postup nie sú dané (napríklad R 23/1994 a R 4/2003, rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v časopise Zo súdnej praxe pod č. 14/1996, prípadne tiež ďalšie rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 1 Cdo 41/2000, 2 Cdo 119/2004, 3 Cdo 108/2004, 3 Cdo 231/2008, 4 Cdo 20/2001).

V preskúmvanom prípade napadla žalobkyňa prvostupňové rozhodnutie odvolaním, ktoré bolo v zmysle podacej pečiatky Okresného súdu Revúca (č. l. 39 spisu) podané osobne v podateľni tohto súdu 1. júla 2013. V dovolacom konaní ale žalobkyňa tvrdí, že odvolanie podala (už) 28. júna 2013, a to

prostredníctvom obchodnej spoločnosti ReMax Courier Service, s.r.o., predmetom ktorej je poskytovanie poštových služieb. K dovolaniu pripojila žalobkyňa aj fotokópie listín, ktoré údajne preukazujú včasnosť ňou podaného odvolania.

Najvyšší súd po preskúmaní žalobkyňou predložených fotokópií listín preukazujúcich podľa nej včasnosť podania odvolania dospel k záveru, že tieto hodnoverným (objektívne preskúmateľným) spôsobom žalobkyňou tvrdené skutočnosti nepreukazujú. Z ich obsahu nemožno konkrétne zistiť „deň, v ktorom bolo konkrétne odvolanie odovzdané na prepravu spoločnosti ReMax Courier Service, s.r.o.“; obsahujú len údaj o čísle zásielky a deň, kedy bola zásielka s týmto číslom prevzatá uvedeným poštovým podnikom.

Na základe vyššie uvedeného dovolací súd konštatuje, že postup odvolacieho súdu nemal v preskúmvanej veci za následok odňatie možnosti žalobkyne pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Vzhľadom na to, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesnej vady konania tvrdenej žalobkyňou, nevyšli najavo ani iné vady uvedené v § 237 O.s.p. a prípustnosť podaného dovolania nevyplyva z § 239 O.s.p., najvyšší súd odmietol procesne neprípustné dovolanie žalobkyne podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

V prípade dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu z 22. apríla 2014, sp. zn. 13 Co 990/2013 ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania tej istej dovolateľky - porovnaj konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 6 Cdo 221/2014, 6 Cdo 219/2014, 6 Cdo 236/2014, 6 Cdo 253/2014, 6 Cdo 278/2014, 6 Cdo 295/2014, 3 Cdo 428/2014, 5 Cdo 301/2014, 5 Cdo 390/2014, 5 Cdo 365/2014, 7 Cdo 398/2014, 7 Cdo 466/2014, 8 Cdo 265/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolania žalobkyne proti uzneseniam odvolacieho súdu o poplatkových povinnostiach žalobkyne podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako procesne neprípustné odmietol, bez toho, aby sa mohol zaoberať správnosťou právneho posúdenia veci.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.